

Фото Олександра Білчука

“Воже, як они граją!..” “Боже, як вони грають!..”

Нарешті музичний Луцьк закосztował дluгоочеківаней деліції музичней, за справу X Міжнародного фестивалю Jazz Bez. Та польско-українська імпреза jazzowa obejmująca w sumie trzynaście miast Ukrainy i Polski rozpoczęła swój bieg 2 grudnia w Lwowie. Kolejnego dnia Jazz Bez zawitał już na Wołyń.

Wieczór 3 grudnia skupił w starych murach Teatru Lalek licznych wielbicieli dobrego jazzu. „Luchesk Band” rozpoczął swoim występem luцьką część wielodniowego maratonu jazzowego, serwując publiczności emanujące witalnością i optymizmem swoje kompozycje i improwizacje.

Szczególne uznanie należy się dla Pana Konsula Krzysztofa Sawickiego i dla trębacza Olega Bakowskiego. Pierwszy (za pomocą harmonijki ustnej) i drugi (razem z „Luchesk Bandem”) na wspólnym „przyczółek jazzowy” podczas oczekiwania na przyjazd artystów z Polski. To ponad dwugodzinne oczekiwanie zostało stukrotnie wynagrodzone wiernej jazzowi i złaknięj dobrej muzyki publiczności. Rzeszowski „Old Rzech Jazz-Band” pozostawiwszy za teatralnym progiem trud, goło-

ledź i bariery skutej zimą trasy z Przemysła do Łucka, wprowadził na salę gorąco Nowego Orleanu – czyli mieszanek magii Wielkiej Rzeki, optymizmu, egzystencji i czaru orleańskiego stylu. „Jak oni grali, mój Boże, jak oni grali, jakby z Luisem A. się osobiście znali!” - ta sentencja z piosenki Maji i Andrzeja Sikorowskich doskonale oddaje uczucia luцьkich słuchaczy.

Później wystąpił „Karolak Quartet”. Bez taniej wirtuozerii i zbędnego gadulstwa muzycznego, pomimo zmęczenia podróżą Wojciech Karolak tworzył cuda na swoich organach Hammonda. Kolejne owacje zebranych „wiernych” chojnie wynagradzał razem ze swoimi „Quartetem” potężną porcją świetnego jazzu. Tak minął pierwszy JazzBezowy dzień w Łucku.

Walenty WAKOLUK

Нарешті музичний Луцьк скуштував довгоочікуваний музичний делікатес з «вини» X Міжнародного фестивалю «Jazz Bez». Ця польсько-українська джазова імпреза, яка охопила тринадцять міст України та Польщі, розпочалася 2 грудня цього року у Львові. Уже наступного дня «Jazz Bez» завітав на Волинь.

Вечір 3 грудня зібрав у давніх стінах Театру ляльок численних шанувальників доброго джазу. «Лучеськ Бенд» розпочав своїм виступом луцьку частину багатоденного джазового марафону, пропонуючи присутнім композиції та імпрровізації, які випромінювали привітність та оптимізм.

На особливу подяку заслуговують консул Кишиштоф Савицький, а також трубач Олег Баковський.

Перший (за допомогою губної гармошки) і другий (разом із групою «Лучеськ Бенд») на спільному «джемуванні» сміливо тримали «джазовий плацдарм» під час очікування приїзду музикантів із Польщі. Понад двогодинне очікування було компенсоване у сотню разів більшою винагородою для луцької публіки, яка, спрагла до доброї музики, залишилася вірною джазові. «Old Rzech Jazz-Band» із Жешова, залишивши за театраль-

Валентин ВАКОЛУК

Ми побачили свою силу
Zobaczyliśmy swoją siłę

Вітчизняний бізнес нарешті показав свою зрілість. Український бізнес врешті продемонстрував власну доjrзалість

str. 2

W Łucku odbyło się szkolenie dla nauczycieli języka polskiego. U Luцьku відбувся методичний семінар для вчителів польської мови

Uczestnicy warsztatów wchodzili w rolę uczniów.

Учасники курсу самі опинилися у ролі учнів.

str. 3

«Не можна робити політику з історії»
«Nie wolno czynić polityki z historii»

Відкрилася дванадцята фотовиставка газети «День».

Została otwarta dwunasta wystawa fotograficzna gazety „Dzień”.

str. 4

Україна та Польща: діалог на ринку праці
Ukraina i Polska: dialog na rynku pracy

У Луцьку відбулася конференція на тему «Трансформації на ринку праці: 20 років».

W Łucku odbyła się konferencja na temat „Transformacje na rynku pracy: 20 lat”

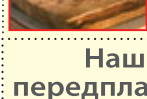

str. 5

Ікони з Новіці
Ikony z Nowicy

26 листопада у луцькій Галереї мистецтв відбулося відкриття виставки ікон „Богородица”.

26 listopada w Luцьkiej Galerii Sztuki odbyło się otwarcie wystawy ikon „Bogurodzica”.

str. 6

Наш
передплатний
індекс: 49053

"Zobaczyliśmy swoją siłę..." "Ми побачили свою силу..."

Rok 2010 na zawsze wejdzie do historii Ukrainy jako rok, w którym ukraiński biznes wreszcie zademonstrował własną dojrzałość i zdolność do samodzielnej obrony swoich praw.

Mimo pewnej żywiołowości pokazaliśmy jednak wysoki poziom samoorganizacji, niezwyklej jednolitości. I to bez względu na region – wschód to był czy zachód, północ czy południe. Nie mieliśmy jednego lidera, każdy występował we własnym imieniu, jednoczyła nas natomiast świadomość odpowiedzialności za własny los, a także los rodziny i kraju. Zrzęszalo nas wszystkich oburzenie i niezadowolenie rolą niewolnika przygotowaną dla nas przez reżim, który uważa się za władzę.

Odnieśliśmy pierwsze zwycięstwo, powstrzymaliśmy atak „walca”, który bezczelnie niszczył wszystko na swojej drodze, rażąco łamał ukraińskie przepisy prawa, profanował Konstytucję i Obywatelstwo. Organizacje pozarządowe, które należą do Zgromadzenia, również były z nami solidarne. Wspólnie przygotowaliśmy wiele dokumentów, organizowaliśmy szereg spotkań, podczas których przedsiębiorcy z różnych zakątków Ukrainy mogli porozmawiać ze sobą, złamać stereotypy stworzone przez polityków. Udało się także skoordynować swoje działania i od wiosny 2010 roku prowadzić celowe przygotowania do przeciwdziałania fałszywym reformom gospodarczym na Ukrainie. Nie byliśmy w pełni przygotowani na najważniejsze wyzwania i prowokacje. Pracowaliśmy wyłącznie na zasadzie dobrowolności, podobnie jak inni przedsiębiorcy na własne koszty wynajmowaliśmy sale do spotkań, jeździliśmy po regionach. Mimo ubytków we własnej działalności gospodarczej, każdy robił to, co mógł zrobić. Jak widzimy, to nie wystarczyło.

Pomimo pewnych niedociągnięć i błędów, zobaczyliśmy swoją siłę: mądrą, zdecydowaną i zorganizowaną. Siłę gospodarczą, siłę obywatelską, siłę narodową. Złamał stereotyp „Moja chata z brzęgu”. Chociaż pragną nas okłamać, podzielili przy pomocy różnych sił politycznych, jednak uzyskaliśmy wiarę w siebie i własne siły. Obecnie musimy zmienić swoje szeregi, aby założyć silny ruch obywatelski, który połączy się

rzeczywistych organizacji w całej Ukrainie. Musimy stworzyć własne potężne zasoby informacyjne, ludzkie i materialne. Niniejszemu systemowi władzy mamy przeciwstawić system własny, oparty o Konstytucję i Prawo, który ujawniłby naszą siłę. Zdołaliśmy zjednoczyć biznes wokół idei niez zaangażowania w działalność partyjną (choćby to wcale nie oznacza, że ktoś nie ma prawa pozostawać członkiem pewnej siły politycznej) i interesów klasy średniej. Nie są zainteresowane tym same partie – dotyczy to wszystkich kolorów dzisiejszej sceny politycznej, ponieważ zostaną one pozbawione najbardziej aktywnych środków finansowych. Nie ludźmy się. Walka niestety nadal będzie trwała, pojawiają się fałszywi wodzowie, będziemy odnosić zwycięstwa, ale również i porażki. Mimo to jesteśmy zahartowanymi przedsiębiorcami, ponieważ w takich warunkach nie każdy potrafi przetrwać. Jeśli nadal będziemy razem i każdy będzie wносил swój możliwy wkład do wspólnej sprawy – zwyciężymy.

Oleksandr SUPRUNIUK, Kostiantyn BAJCZUK, członkowie Rady Koordynacyjnej Zgromadzenia Organizacji Pozarządowych Małego i Średniego Biznesu Ukrainy

2010 рік увійде до історії України як такий, коли вітчизняний бізнес нарешті показав свою зрілість і здатність самостійно відстоювати власні права.

Попри певну стихійність ми усе ж продемонстрували високий рівень самоорганізації, небаченого єднання, однак, недостатності. Незважаючи на те, чи це були представники сходу або заходу, півдня або півночі. У нас не було єдиного лідера, кожен виходив сам за себе, проте об'єднаним стало розуміння відповідальності за власну долю, а також своєї сім'ї та країни. Нас гуртувало

побачили свою силу: розуму, рішучу і самоорганізовану. Силу бізнесу, силу громадян, силу народу. Ми зламали стереотип „моя хата скраєм”. Хоч нас намагалися обдурювати, розколоти, використовуючи різні політичні сили, ми усе ж здобули віру у себе та власні сили. Нині необхідно перегрупувати свої ряди, створити потужний громадянський рух, який об'єднає мережу реальних організацій по всій Україні. Необхідно створити потужний власний інформаційний, людський і матеріальний ресурс. Ми повинні протиставити нинішній системі власну систему, яка базується на Конституції та Законі, що продемонструє нашу силу. Бізнес вдалося об'єднати навколо ідеї позапартійності (хоча це не означає, що хтось не може бути членом певної політичної сили) та інтересів середнього класу. У цьому не зацікавлені самі партії, причому всіх кольорів сьогоденної політичної палітри, тому що вони залишаються без найактивнішого фінансового ресурсу. Не треба ілюзій. Боротьба, на жаль, буде тривати надалі, будуть з'являтися псевдоводжі, будуть перемоги, можливо, будуть і поразки, але ми загартовані бізнесменами, бо в наших умовах ми жили далеко не кожен. Якщо будемо разом надалі і кожен внесе свою посильну лепту до спільної справи – ми переможемо.

Oleksandr SUPRUNIUK, Kostiantyn BAJCZUK, члени координаційної ради Асамблеї громадських організацій малого та середнього бізнесу України

Prezydent

26 listopada minęła 91 rocznica urodzin Ryszarda Kaczorowskiego.

Tutaj na Ukrainie mało o nim wiemy. Nie wiemy prawie nic. W bieżącym roku polskie media dużo o nim mówiły, niestety z bardzo smutnego powodu – 10 kwietnia 2010 roku zginął w katastrofie prezydenckiego samolotu pod Smoleńskiem. W tym dniu Polska straciła dwóch prezydentów – Lecha Kaczyńskiego i Ryszarda Kaczorowskiego. Ten drugi był ostatnim prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej na uchodźstwie.

Ryszard Kaczorowski urodził się 26 listopada 1919 roku w Białymstoku. Od najmłodszych lat był harcerzem. Na początku wojny – aktywny działacz konspiracji. W 1940 roku został aresztowany przez NKWD i skazany na karę śmierci, którą później zamieniono na 10 lat obozu na Syberii.

Los zdecydował inaczej. W 1942 roku Kaczorowski opuścił Związek Radziecki z żołnierzami armii generała Andersa, z którą przeszedł cały szlak bojowy.

Po wojnie zamieszkał w Londynie, skończył Szkołę Handlu Zagranicznego. Pracował jako księgowy. Sprawie swojego życia – harcerstwu – poświęcił się poza krajem, organizując na emigracji polskie harcerstwo oraz będąc przez 33 lata we władzach światowego Związku Harcerstwa na Obczyźnie. Przez Polaków przebywających na emigracji został powołany na skład Rady Narodowej, Rady Koordynacji Polonii Wolnego Świata, Rady Funduszu Pomocy Krajowi, Rady Polskiej Macierzy Szkolnej oraz Rady Instytutu Polskiego Akcji Katolickiej. W 1986 został ministrem spraw krajowych w Radzie Narodowej Rzeczypospolitej. W 1989 został prezydentem RP na uchodźstwie. Był szóstym i ostatnim z prezydentów reprezentujących ciągłość władzy suwerennej II Rzeczypospolitej. W grudniu 1990 roku po raz pierwszy od 50 lat przyjechał do Polski, żeby na Zamku Królewskim w Warszawie przekazać Lechowi Wałęsie urząd i insygnia władzy. Nadal mieszkał w Londynie, jednak często przebywał w Polsce, gdzie uczestniczył i patronował wielu wydarzeniom.

Po tragicznej śmierci został pochowany w Krypcie Wielkich Polaków – dolnej części Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie, w miejscu, które przeznaczone jest na pochówek i upamiętnienie najbardziej zasłużonych polskich patriotów oraz ludzi kultury i nauki.

Ryszard Kaczorowski z tytułu pełnionej funkcji Wielkiego Mistrza Orderu Orła Białego i Orderu Odrodzenia Polski był kawalerem tych orderów. Ojciec Święty Jan Paweł II nadał mu Wielki Krzyż Orderu Piano, a królowa Elżbieta II Wielki Krzyż Rycerski Najznakomitszego Zakonu św. Michała i św. Jerzego. Był także posiadaczem Krzyża Franciszkańskiego, Krzyża Armii Krajowej, Krzyża Monte Cassino, Krzyża Wzięcia Politycznego. Uchonorowany Medalem Konfederacji Jasnogórskiej, należał do grona Przyjaciół Jasnej Góry. Odniesiono go również Medalem Wdzięczności Muzeum Lotnictwa Polskiego „Summa Cum Laude”. W lutym 2010 z rąk Ministra Spraw Zagranicznych Radosława Sikorskiego otrzymał Odznakę Honorową „Bene Merito”.

Prezydent Ryszard Kaczorowski został także obdarzony honorowym obywatelstwem 30 polskich miast. Był doktorem honoris causa Uniwersytetu Wrocławskiego, Akademii Medycznej w Białymstoku, Uniwersytetu Opolskiego, Uniwersytetu w Białymstoku i Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, przewodniczącym Rady Dziedzictwa Archiwalnego w Warszawie, członkiem Rady Pamięci Walki i Męczeństwa w Warszawie, honorowym członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia Białostoczan oraz innych stowarzyszeń i organizacji, a także patronem (i członkiem Rady) Fundacji Ochrony Zabytków Militarynych pod auspicjami Polskiego Towarzystwa Historycznego w Wielkiej Brytanii oraz Polonia Aid Foundation Trust w Londynie.

Президент

26 листопада минула 91-а річниця від дня народження Рішарда Качоровського.

Тут, в Україні, ми мало про нього знаємо. Майже нічого не знаємо. У нинішньому році польські ЗМІ багато про нього повідомляли, на жаль, з дуже сумного приводу – 10 квітня 2010 року він загинув у катастрофі президентського літака під Смоленськом. Цього дня Польща втратила двох президентів – Леха Качинського і Рішарда Качоровського, котрий був останнім президентом Речі Посполитої у вигнанні.

Рішард Качоровський народився 26 листопада 1919 року в Білостоці. Вже у ранньому дитинстві був харцером. На початку війни – активний діяч конспірації. У 1940 році був заарештований органами НКВС. Отримав у покарання смертельний вирок, який пізніше було змінено на 10 років таборів у Сибіру.

Проте доля розпорядилася по-іншому. В 1942 році Качоровський залишив Радянський Союз у складі армії генерала Andersa, з якою пройшов увесь її бойовий шлях.

Після війни поселився в Лондоні, закінчив Школу зовнішньої торгівлі. Працював бухгалтером. Справі свого життя, харцерству, присвятив себе і за межами країни, організувавши в еміграції польське харцерство. Протягом 33 років перебував у складі керівництва світової Спілки харцерства на чужині. Представники польської еміграції обрали його до складу Національної ради, Ради координації поляків Вільного Світу, Ради фонду допомоги країні, Ради Польської Шкільної Матері, а також Ради Польського інституту Католіцької акції. У 1986 році він став міністром загальнодержавних справ у Національній раді Речі Посполитої, у 1989 – президентом Речі Посполитої у вигнанні. Був шостим і останнім із президентів, котрі репрезентували безперервність суверенної влади Другої Речі Посполитої. У грудні 1990 року вперше за 50 років приїхав до Польщі, щоб у Варшаві в Королівському замку передати Леху Валенсі владу. Продовжував жити в Лондоні, проте часто бував у Польщі, де брав участь у багатьох подіях, що відбувалися під його патронатом.

Після трагічної смерті був похований у Крипті великих поляків – нижній частині Храму Божого Провидіння у Варшаві, яка призначена для поховання та увіковічення найбільш заслужених польських патріотів та людей культури і науки.

Наталія ДЕНИСЮК

W Łucku odbyło się szkolenie dla nauczycieli języka polskiego

У Луцьку відбувся методичний семінар для вчителів польської мови

22 - 23 listopada w Konsulacie Generalnym RP w Łucku odbył się kurs metodyczny dla nauczycieli języka polskiego poza granicami Polski Metodyka nauczania języka polskiego.

Kurs został zorganizowany przez Konsulat Generalny RP w Łucku (który gościnnie udostępnił dla uczestników konferencji z różnych części Wołynia i Równiejszczyzny swoją salę konferencyjną), Stowarzyszenie Nauczycieli Polonistów na Wołyniu imienia Gabrieli Zapolskiej oraz Łuckie Gimnazjum nr 4 imienia Modesta Lewickiego. Spotkanie odbyło się dzięki wsparciu finansowemu Konsulatu Generalnego RP w Łucku oraz Stowarzyszeniu „Wspólnota Polska”, które przyznało dotację na jego zorganizowanie. Warsztaty prowadziła Pani Małgorzata Małyska, konsultant Polonijnego Centrum Nauczycielskiego.

Szkolenie rozpoczęło wystąpienie Konsula Generalnego RP w Łucku, Pana Tomasza Janika, dyrektora Gimnazjum nr 4 w Łucku, Pana Aleksandra Myszkowca oraz Prezesa Zjednoczenia Nauczycieli Polonistów na Wołyniu, Pani Świetłany Zinczuk.

Pani konsultant prowadząca szkolenie zaprezentowała uczestnikom «interaktywną» lekcję dla uczniów szkoły średniej. Uczestnicy warsztatów rysowali kredkami, wycinali z

papieru, kleili, farbowali plakaty pod muzykę, zgadywali zagadki, tańczyli polkę lubelską, uczyli się wierszyków i piosenek, a tym samym wchodzili w rolę uczniów. Następnie, podczas wykładu zajęcia praktyczne były wyjaśniane i interpretowane w myśl najnowszych wymagań metodycznych. Mówiło się o aktywizacji różnych kanałów percepcji, automotywacji i motywacji oraz o szkodliwości jej nadmiaru, psychofizycznych typach uczniów, stylach uczenia się, dostosowaniu metod i organizacji procesu kształcenia do możliwości ucznia i stylu nauczania, robocie z uczniem na podstawie systemu «Edukacja przez ruch».

W ciągu dwóch dni szkolenie prowadzone było w następujący sposób: «sucha» teoria na przemian z praktyką nauczania i oglądaniem krótkometrażowych filmów edukacyjnych, po to, by lepiej utrwalić materiał. Jak przekonał się wszyscy obecni (a było tutaj ponad 60 osób), takie pozornie łatwe, ale naprawdę bardzo przemysłane i doskonale zaplanowane lekcje pozwalają dotrzeć do ogromnej objętości materiału leksykalnego i gramatycznego,

a przede wszystkim łatwo bez przymusu opanować nie tylko wiersze, wyrazy, ale także wątki teoretyczne.

W pierwszym dniu warsztatów odbyło się również spotkanie z przedstawicielami Zespołu Szkół dla Dzieci Obywateli Polskich Czasowo Przebywających za Granicą (panią Magdaleną Bogusławską – Dyrektorem Zespołu SPZG, panem Mariuszem Wychódzkim – Kierownikiem Zespołu do spraw Polonii Zespołu SPZG) i Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP (panem Mieczysławem Sokołowskim, Naczelnikiem Wydziału Polonii i Polaków za Granicą w Departamencie Współpracy z Polonią MSZ).

Wszyscy uczestnicy w czasie spotkania zostali nie tylko wzbogaceni o nową wiedzę, ale również otrzymali podręczniki, pomoce, materiały audiowizualne oraz wydrukowane konспекты prezentowanych lekcji.

Oleksa ROGOZA

22-23 листопада 2010 року в Генеральному консульстві Республіки Польща у Луцьку відбувся методичний курс для вчителів польської мови за межами Польщі «Методика навчання польської мови».

Організаторами заходу були Генеральне консульство Республіки Польща у Луцьку, яке гостинно надало своє приміщення для учасників семінару із різних куточків Волині та Рівненщини, а також Спілка вчителів польської мови на Волині імені Габрієлі Запольської, луцька гімназія № 4 імені Модеста Левицького. Зустріч відбулася завдяки фінансовій підтримці Генерального консульства Республіки Польща у Луцьку та товариства «Спільнота польська». Навчання проводила Малгожата Малиська – консультант Люблинського центру вчителів польської мови.

Семінар розпочався зі вступних виступів Генерального консула Республіки Польща у Луцьку Томаша Яніка, директора гімназії № 4 Олександра Мишковця та голови Спілки вчителів польської мови на Волині Світлани Зінчук.

Малгожата Малиська провела показовий «інтерактивний» урок, присвячений дітям середніх класів. Учасникам курсу довелося малювати кольоровою крейдою,

вирізати з паперу, клеїти, розфарбовувати плакати під музику, відгадувати загадки, танцювати люблінську польку, вчити напам'ять вірші та пісеньки, тобто вчителі самі опинилися у ролі учнів. Пізніше, у ході лекції, відбулося пояснення згідно найсучасніших методичних вимог того, що відбувалося у ході практичного заняття. Ішлося про важливість активізації різних каналів сприйняття, автоматизації, мотивацію та шкідливість її надміру, психофізичні типи учнів, стилі навчання, пристосування методів та організації навчального процесу до можливостей і стилю навчання учнів, роботу з учнем на основі системи «Освіта за допомогою руху».

Упродовж двох днів курс відбувався наступним чином: «суха» теорія чергувалася з активною навчальною практикою, переглядом короткометражних навчальних фільмів, щоб краще засвоювався матеріал. Як переконалися усі присутні (а було тут близько 60 осіб), такі, здавалося б, легенькі, але насправді старанно продумані та

досконало сплановані уроки дають змогу охопити величезну кількість як лексичного, так і граматичного матеріалу. Ще – легко і без примусу – запам'ятати не лише вірші, слова, але й теоретичний матеріал.

У перший день курсу також відбулася зустріч із представниками Об'єднання шкіл для дітей польських громадян, котрі тимчасово перебувають за кордоном (пані Магдаленою Богуславською – директором Об'єднання, паном Маріушем Вихудським – керівником відділу з питань діаспори в Об'єднанні) та Міністерства закордонних справ Республіки Польща (паном Мечиславом Сokoлoвським – начальником Відділу Полонії і поляків за кордоном Департаменту співпраці з Полонією МЗС).

Під час зустрічі усі учасники не лише збагатились новими знаннями, але й отримали різноманітні підручники, посібники, відеоматеріали та роздруковані конспекти проведених під час курсу уроків.

Oleksa ROGOZA

Zamiast tablicy – interaktywny monitor

W polskich szkołach wprowadzają komputerowe innowacje

W przededniu dnia Świętego Mikołaja w niektórych polskich szkołach pojawiły się komputerowe tablice, które nie potrzebują kredy, mimo to można na nich pisać, rysować, oglądać wideo i zdjęcia.

Takie innowacje zaczęto wprowadzać w szkołach Torunia. Wkrótce dostęp do nich będą mieli także uczniowie z Bydgoszczy i Włocławka. W innych szkołach interaktywne tablice pojawiają się już na wiosnę.

Jak powiedział przedstawiciel regionalnej władzy, Piotr Kalbeski, zakupiono już prawie dwa i pół tysiąca interaktywnych tablic i w wszystkie klasy podstawowe będą wyposażone w takie współczesne monitory.

Polscy nauczyciele zapewniają, że dzięki takiej komputerowej innowacji dzieci chętniej uczą się i chodzą do szkoły.

Jak podaje Wikipedia, tablica interaktywna to urządzenie przypominające prostą zwykłą tablicę z możliwością podłączenia do niej komputera. W połączeniu z projekтором multimedialnym staje się dużym interaktywnym ekranem. Dotykając ręką jego powierzchnię można otworzyć jakiegokolwiek plik komputerowy albo stronę w Internecie, przedstawić potrzebną informację albo rysować. Wszystkie informacje zachowują się w postaci plików komputerowych, które można wydrukować lub wysłać za pomocą poczty elektronicznej.

Tablica interaktywna daje nauczycielom możliwość pracy z uczniami na odległość – tablice są podłączone przy pomocy komputera do Internetu i informację, którą widzimy na ekranie, może zobaczyć też uczeń na swoim komputerze przebywając nie tylko w klasie, ale też w domu. «Teraz już nie będzie trzeba odwoływać lekcji ze względu na silne mrozy czy kwantantnę», – mówią polscy pedagodzy.

Takie urządzenie sporo kosztuje – prawie 12 tysięcy złotych (33 tysiące hrywien). W tę cenę wchodzi tablica multimedialna, laptop, oprogramowanie i projektor multimedialny. Trzecią część kosztów potrzebnych na realizację całego edukacyjnego programu Polski związanego z zakupem tablic interaktywnych daje Unia Europejska w ramach specjalnego programu regionalnego.

Ania TET

Zamiast doшки – інтерактивний монітор

У польських школах вводять комп'ютерне ноу-хау

Напередодні свята Миколая у деяких польських школах з'явилися комп'ютерні дошки, які не потребують крейди, але на них можна писати, малювати, передивлятися відео і фото.

Розпочали вводити такі новації у навчальних закладах міста Торуня. Невдовзі «диво-техніку» побачать учні з Бидгоща та Влоцлавка. Решту шкіл обладнають інтерактивними дошками уже наступної весни.

Як розповів представник регіональної

влади Пьотр Кальбеский, таких дошок уже закупили майже дві з половиною тисячі і тепер усі початкові класи будуть оснащені такими сучасними моніторами.

Польські вчителі зазначають, що, завдяки такому комп'ютерному ноу-хау, дітям стало цікавіше вчитися і вони із задоволенням ходять до школи.

Згідно з електронною енциклопедією «Вікіпедія», інтерактивна дошка – це гнучкий інструмент, що об'єднує в собі простоту звичайної маркерної дошки із можливостями комп'ютера. У поєднанні з мультимедійним проектором вона перетворюється у великий інтерактивний екран. Лише один дотик руки до його поверхні може відкривати будь-який комп'ютерний файл або сторінку в Інтернеті, демонструвати потрібну інформацію або просто малювати. Уся інформація зберігається у вигляді комп'ютерних файлів, які можна роздрукувати чи вислати за допомогою електронної пошти.

Інтерактивна дошка дає можливість працювати вчителям із учнями на відстані. Адже дошки під'єднані за допомогою комп'ютера до Інтернету і вся інформація, що виводиться на екран, може відображатися на комп'ютері учня, який сидить не лише у класі, а й у себе вдома. «Тож нині не обов'язково касувати уроки через сильні морози чи карантин», – кажуть польські педагоги.

До речі, така «диво-техніка» коштує чимало – близько 12 тисяч злотих (33 тисячі гривень). У цю ціну входить дошка-монітор, ноутбук, комплект програмного забезпечення та спеціальний проектор.

Варто зауважити, що одну третю частину від вартості усієї освітньої програми Польщі по закупили комп'ютерних дошок покриває Європейський Союз за спеціальною регіональною програмою.

Підготувала Аня ТЕТ

Nieznany Lipiński od Iwana Korsaka

Незнаний Липинський від Івана Корсака

W ciągu ostatnich lat do kanonu współczesnej literatury ukraińskiej brawurowo dołączył Iwan Korsak.

Jeśli wcześniej znano go raczej jako redaktora, dziennikarza, polityka, osobę publiczną, to obecnie co raz częściej mówi się o nim jako o wybitnym autorze powieści historycznych. Ostatnio w Kijowie odbyła się prezentacja kolejnej książki Iwana Korsaka pod tytułem „Dzieci Jafeta”. Jest to już siódma z kolei powieść historyczna wołyńskiego autora.

Iwan Korsak urodził się w roku 1946 we wsi Zabolotta na Wołyniu. Po zdobyciu zawodów agronoma i dziennikarza poświęcił się jednak słowu drukowanemu. Pracował w gazecie Kamień-Koszyrska, później, w dobie świtu ukraińskiej niepodległości redagował gazetę „Trybuna Narodowa”. Od roku 2005 pozostaje redaktorem naczelnym ogólnokrajowego wydania gazety „Rodzina i Dom”. Jego pierwszy utwór literacki pod tytułem „Cienie i blaski” ukazał się jeszcze w 1990 roku. Po tym nastąpiły kolejne sukcesy w dziedzinie literatury. Jednak w pełni jego talent rozkwitł właśnie teraz – w powieściach „Imiona twoje, Ukraino”, „Hetmanicz Orlyk”, „Cicha prawda Modesta Lewickiego”, „Tajemnica świętego Arseniego”, „Kapelan wojska URN” czy „Ataman Czajka”. Zainteresowania Korsaka są niezwykle szerokie, ponieważ ogarniają najbardziej dyskusyjne i mało znane epizody naszych dziejów.

W ostatniej książce „Dzieci Jafeta” wołyński pisarz w artystyczny i żywy sposób opowiada swoim czytelnikom o Waczesławie Lipińskim – słynnym działaczu politycznym, historyku, socjologu, założycielu ukraińskiego konserwatywnego i publicysty. Iwan Korsak powiedział o głównym bohaterze swego dzieła w następujący sposób: „Ten mężczyzna nie skakał na koniu,

nie machał szablą, tylko pisał, pisał... wycieńczała go gruźlica – kiedy chorował, pisał na leżaku, ba – nawet dyktował... Lipiński z pochodzenia był Polakiem, jednak do głębi usychłych, podziurawionych gruźlicą płuc kochał ukraińską ziemię i często swoje poglądy i ambicje chował do kieszeni, gdyż przyświecała mu idea służenia wielkiej sprawie”.

Za rządów władz radzieckich czyniono wszystko aby imię Waczesława Lipińskiego i jego działalność na rzecz niepodległej Ukrainy i Polski znikły z naszych książek historycznych i wspomnień. Dzięki Iwanowi Korsakowi ponownie możemy odkryć wielkość polskiego szlachcica z wołyńskiego Zaturec. Waczesław Lipiński jest człowiekiem europejskiego formatu, który uczynił dużo dla powodzenia projektu budowy wolnych i demokratycznych narodów.

Wiktor JARUCZYK

Протягом останніх років у сучасну українську літературу несподівано увірвався Іван Корсак.

Якщо раніше його більше знали як редактора, журналіста, політика, громадського діяча, то нині він усе частіше завстає говорити про себе і як про успішного автора історичних романів. Нещодавно в Києві відбулася презентація чергової книжки Івана Корсака «Діти Яфета». За останні чотири роки це вже сьомий за ліком історичний роман волинського автора.

Iwan Korsak народився у 1946 році в селі Зabolotta на Волині. Після здобуття агрономічної та журналістської освіти віддав перевагу все ж друкованому слову. Працював у камінькашській газеті, згодом, на зорі української незалежності, редагував львівську газету «Народна трибуна». Із 2005 року є шеф-редактором всеукраїнського видання «Сім'я і дім». Перший літературний твір «Тіні та полиски» побачив світ у 1990 році. Згодом були наступні літературні звершення. Щоправда саме останнім часом його творчий потенці-

ал особливо успішно реалізувався у романах «Імена твої, Україно», «Гетьманіч Орлик», «Тиха правда Модеста Левицького», «Таємниця святого Арсенія», «Капелан армії УНР», «Отаман Чайка». Коло зацікавлень Корсака є надзвичайно широким, оскільки охоплює найбільш дискусійні та малознані «білі плями» нашої історії.

В останній книзі «Діти Яфета» волинський письменник у художній, живій, цікавій формі розповідає своїм потенційним читачам про знаного політичного діяча, історика, соціолога, теоретика українського консерватизму, публіциста Вячеслава Липинського. Іван Корсак так охарактеризував головного персонажа свого твору: «Цей чоловік не скавав на баскетбольному коні, не розмазував шаблюкою, а писав-писав... Його додумував туберкульоз, тож він нездужав, писав лежачи, ба навіть під диктовку... Липинський – поляк, але до глибини виходив дрібних левень любов українську землю й часто свої погляди та амбіції ховав у кишеню заради служіння великій справі».

За радянської влади робилося все, щоб славне ім'я Вячеслава Липинського та його діяння на славу незалежної України та Польщі зникли з наших історичних книг, спогадів. Завдяки Іванові Корсаку ми по-новому можемо осангувати талант польського шляхтича із волинських Затурців. Вячеслав Липинський – людина сучасного європейського формату, котра багато зробила для успішного будівництва вільних, демократичних народів.

Віктор ЯРУЧИК

«Nie wolno czynić polityki z historii»

Ostatnio w murach biblioteki Wołyńskiego Uniwersytetu Państwowego imienia Łesi Ukrainki została otwarta dwunasta z kolei wystawa fotograficzna ogólnoukraińskiej gazety „Dzień”.

W spotkaniu, oprócz pracowników i redaktora naczelnego gazety, Larisy Iwshyny, wziął udział również Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny Finlandii w Ukrainie Christer Michelsson, władze Wołyńskiego Uniwersytetu Narodowego, miejscowi urzędnicy, studenci, nauczyciele akademicy. Na wystawie zaprezentowano 120 dzieł, które wygrały konkurs fotograficzny gazety. Wszyscy obecni byli zgodni, że zdjęcia są odbiciem naszej rzeczywistości i naszych marzeń. Prace pozostaną w pomieszczeniu biblioteki do 20 grudnia bieżącego roku.

Po prezentacji wystawy odbyła się konferencja na temat „Historia rozmową o przyszłości”. W jej trakcie zaprezentowano książki, które stale pojawiają się w bibliotece gazety „Dzień”. Obecnie wydrukowano już osiem wydań. Książki zostały napisane nie tylko w języku ukraińskim, ale również w angielskim, polskim i rosyjskim. Dotyczą one głównie historii, polityki i kultury. Ponieważ spotkanie odbyło się po obchodach tragicznego Wielkiego Głodu w latach 1932-1933 na Ukrainie, wspomniano też o tytanicznym dziele, autorem którego jest amerykański dziennikarz James Mace, który jako jeden z pierwszych na świecie zaczął mówić o naszej wielkiej historycznej klęsce. Przybył na Ukrainę w 1993 roku i pracował tu do samej śmierci 2004 roku. Został pochowany w Kijowie na Cmentarzu Bajkowym.

Szczególną uwagę uczestnicy konferencji obdarzyli najnowszym, świeżo wydany zbiór

lepszych prac publicystycznych, które były drukowane w gazecie, pod tytułem „Eks-trakt+200”. Fiński dyplomata podczas swojego występu na konferencji pochwalił twórcę potencjał projektów wydania „Dzień”, jednak ostrzegł, że z historii nie wolno czynić polityki. W rzeczywistości bywa różnie.

Redaktor naczelny stołecznego wydania, Larisa Iwshyna, która pochodzi z Wołynia, po-

Wiktor JARUCZYK

«Не можна робити політику з історії»

Днями у стінах бібліотеки Волинського національного університету ім. Лесі Українки відкрилася чергова, вже дванадцята фотоставка всеукраїнської газети «День».

На зустріч, окрім працівників та головного редактора газети Лариси Івшини, прийшли також Надзвичайний та Повноважний Посол Фінляндії в Україні Крістер Міккелссон, керівники ВНУ, місцеві чиновники, студенти, викладачі. На виставці було представлено 120 робіт, які стали переможцями фотоконкурсу газети. Присутні були одностайні у тому, що світліни

відображають наше реальне життя і мрії. Роботи будуть представлені у бібліотеці до 20 грудня цього року.

Згодом відбулася конференція на тему «Історія – розмова про майбутнє». Під час неї відбулася презентація книг, що постійно з'являються у бібліотеці газети «День». На сьогодні побачило світ уже вісім видань. Книги вийшли не лише українською мовою, а

й англійською, польською, російською. У них, переважно, йдеться про історію, політику, культуру. Оскільки зустріч пройшла після відзначення трагічної річниці Голодомору 1932-1933 років в Україні, то говорили і про титанічну працю американського журналіста Джеймса Мейса, котрий один з перших на весь світ заговорив про наше велике історичне горе. Він приїхав в Україну у 1993 році і пропрацював тут до самої смерті у 2004 році. Похований у Києві на Байковому кладовищі.

Найбільшу увагу присутніх привернуло найновіше, щойно видане зібрання кращих публіцистичних творів, які виходили друком у газеті. Його назва «Екстракт+200». Фінський дипломат, котрий виступав на конференції, високо оцінив творчий потенціал проєктів видання «День», щоправда застеріг, що з історії не можна робити політику. Насправді ж відбувається по різному.

Головний редактор столичного видання, котра родом із Волині, Larisa Iwshyna поділилася секретами збору цікавих тем, які ніколи не зникають зі сторінок часопису, відповідала на інтригуючі запитання і підсумувала свій виступ тим, що «історія – це не лише підручник, вона всюди і її необхідно вміти збирати по крупицях».

Віктор ЯРУЧИК

Ukraina i Polska: dialog na rynku pracy Україна та Польща: діалог на ринку праці

Ze względu na przygraniczne położenie obwodu wołyńskiego oraz związane z tym procesy migracyjne Obwodowy Urząd Pracy stale szuka efektywnych kontaktów z sąsiednimi krajami, zwłaszcza z Polską.

W minionym tygodniu mówiła o tym dyrektor Wołyńskiego Obwodowego Urzędu Pracy, Raisa Kuczma podczas międzynarodowej naukowej konferencji na temat "Transformacje na rynku pracy: 20 lat", która odbyła się w ramach obchodów 20-lecia stworzenia Państwowych Urzędów Pracy w Ukrainie. W tym przedsięwzięciu uczestniczyli blisko 30 osób: przedstawiciele władz państwowych i lokalnych, pracownicy obwodowych, miejscowych i rejonowych urzędów pracy, członkowie organizacji pozarządowych, przedstawiciele mediów, a także pracodawcy z Ukrainy, Polski, Białorusi i in.

Podczas konferencji zostały omówione takie ważne problemy, jak globalne zmiany i najnowsze wyzwania na rynku pracy, kierunki doskonalenia poziomu wykształcenia, regulacja i tradycje lokalnego rynku pracy itd.

Raisa Kuczma powiedziała również, że dziś ukraiński rynek pracy ciągle korzysta z zagranicznych inwestycji. Na Wołyniu pomyślnie funkcjonują przedsiębiorstwa, zakłady i firmy z polskim, niemieckim, białoruskim kapitałem. Na ukraińskim rynku pracy pozostają dziś także fachow-

międzynarodowej współpracy z państwami, gdzie takie urzędy istnieją już nie jedno dziesięciolecie. Sprzyjało temu podpisanie międzynarodowych umów o wzajemnym zatrudnieniu z Polską, Mołdawią, Białorusią, Armenią, a także Rosją.

Warto zaznaczyć, że w 2004 roku Wołyński Obwodowy Urząd Pracy nawiązał współpracę z polskimi kolegami z Powiatowego Urzędu Pracy w Chełmie. Na razie aktywnie prowadzona jest wymiana doświadczeń z kolegami z Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Lublinie. Obie strony wspólnie zajmowały się opracowaniem projektów "Wspieranie rozwoju przedsiębiorczości transgranicznej", "Wypalenie zawodowe jako negatywny czynnik w skutecznej walce z bezrobociem" i podprojektu "Transgraniczne targi wiedzy – rola trzeciego sektora i ekonomii społecznej na przygranicznym rynku pracy".

Przedstawiciele obwodowego Urzędu Pracy uczestniczyli w II Forum Ekonomicznym Ukraina-Polska "Współpraca regionów – nowe wyzwania", które odbywało się w Polsce. Na forum zostały omówione zagadnienia wzajemnej współpraco-

kacje pracownika, ale też jego przyzwoitość i sumiennosc w pracy.

Pracodawcy bardzo często wymagają dziś znajomości języków obcych, zwłaszcza angielskiego, poza tym – znajomości współczesnych technologii.

– Stoję na czele przedsiębiorstwa, w którym pracuje ponad tysiąc osób. Dziś mamy do czynienia z tym, że bezrobotnych jest dużo, ale nie wszystkich możemy zatrudnić. Często jest to związane nie tylko z poziomem przygotowania zawodowego, ale też z chęcią do pracy, – wyraził swoje zdanie Petro Pyłpiuk, generalny dyrektor wspólnego ukraińsko-polskiego przedsiębiorstwa "Modern-Ekspo" Sp. z o.o. – Wytworzył się stereotyp, że absolwent, który dostał dyplom z odznaczeniem, dostaje bardzo niskie wynagrodzenie, a towarz nie może utrzymać swojej rodziny. Dlatego dziś zabrakło nam towarzyszy, frezzerów itd. Już od roku szukam marketingowca, chociaż nasze uczelnie kształcą specjalistów w tej dziedzinie. Nie mogę znaleźć nikogo odpowiedniego na to stanowisko, nie dlatego, że ich nie ma, ale dlatego, że nie posiadają znajomości języka

У зв'язку із особливим прикордонним розташуванням Волинської області та пов'язаними з цим активними міграційними процесами, обласна служба зайнятості постійно шукає шляхи налагодження ефективних контактів із сусідніми країнами, зокрема із Польщею.

Таку інформацію минулого тижня озвучила директор Волинського обласного центру зайнятості Раїса Кучма під час Міжнародної науково-практичної конференції на тему "Трансформації на ринку праці: 20 років", що відбулася у рамках відзначення 20-річчя з моменту створення Державної служби зайнятості України. У цьому заході взяло участь близько 30-и учасників, серед яких: представники органів влади, місцевого самоврядування, працівники обласної, місцевої та районної служб зайнятості, члени громадських організацій, працівники засобів масової інформації, а також роботодавці України, Польщі, Білорусі та ін.

Під час конференції обговорювалися такі важливі питання, як глобальні зміни та новітні виклики на ринку праці, напрямки вдосконалення професійної освіти, регулювання і традиційність локального ринку праці тощо.

Раїса Кучма зауважила, що сьогодні вітчизняний ринок праці не обходиться без іноземних капіталовкладень.

На Волині успішно функціонують підприємства, заводи та фірми із польським, німецьким, білоруським капіталом. Не менш затребувані сьогодні й іноземні фахівці на українському ринку праці.

– Нинішнього року обласним центром зайнятості видано 28 нових дозволів на використання праці іноземців, а 34 дозволи продовжено. Тобто у нас на Волині працює більше 60-и іноземців – це люди з Польщі (14 осіб), Білорусі (11), Німеччини (5), Нідерландів (4), Росії (3), Словаччини (3), а також Румунії, Бразилії, Італії, Швеції, Сербії, – озвучила статистику директор обласного центру зайнятості.

Раїса Кучма розповіла, що Державна служба зайня-

тості з перших днів свого існування, щоб вивчити досвід вирішення проблем зайнятості населення, велику увагу приділяла розвитку міжнародного співробітництва з державами, де служби зайнятості існували вже не один десяток років. Цьому сприяло підписання міжурядових угод про взаємне працевлаштування із Польщею, Молдовою, Білоруссю, Вірменією, а також Росією.

Варто зауважити, що у 2004 році Волинська обласна служба зайнятості налагодила співпрацю із польськими колегами із Холмського повітового бюро праці. Наразі активно ведеться обмін досвідом із колегами з Люблінського воеводського бюро праці. Обидві сторони спільно займалися розробкою проектів "Сприяння розвитку транскордонного підприємництва", "Професійне виснаження як негативний фактор у результативному скороченні безробіття" та підprojektu "Транскордонний обмін інформацією – роль третього сектора і соціальної економії на транскордонному ринку праці".

Представники обласної служби зайнятості відвідали II Економічний форум Україна-Польща під назвою "Співпраця регіонів – нові випробування", який відбувався у Польщі. На форумі обговорювалися проблеми взаємовідної економічної і транскордонної співпраці між підприємцями з України та Польщі.

У рамках щорічної науково-практичної конференції роботодавці великих підприємств обговорили також проблеми кваліфікації сучасного працівника та вимоги до нього. На думку роботодавців, сьогодні на Волині не вистачає кваліфікованих спеціалістів, зокрема у галузях сільського господарства, промисловості та будівництва.

– Вихід із цієї ситуації

єдин – потрібно вчитися протягом усього життя, – закликала директор обласного центру зайнятості Раїса Кучма. – Також варто пам'ятати, що серед вимог роботодавця не лише висока кваліфікація працівника, а й його порядність та відданість роботі.

Поширеною вимогою сьогодні є знання іноземної мови, зокрема англійської, а ще – сучасних технологій.

– Я очолюю підприємство, де працює більше тисячі людей. Сьогодні ми стикаємося з тим, що безробітних багато, але працевлаштувати ми можемо не всіх. Часто це пов'язано не стільки з рівнем підготовки спеціаліста, як з бажанням працювати, – висловив думку Петро Пилипюк, генеральний директор спільного українсько-польського підприємства ТзОВ "Модерн-Експо". – Склався стереотип, що спеціаліст з червоним дипломом отримує копійки, а токар не може прогодувати свою сім'ю. Тому сьогодні нам не вистачає токарів, фрезувальників тощо. Я вже рік шукаю маркетолога, хоча наші вузи випускають таких спеціалістів. Не можу знайти не через те, що їх немає, а через те, що вони не володіють англійською мовою. Натомість випускники технічних ВНЗ не вміють читати креслення.

На думку Петра Пилипюка, репетит для ситуації, що склалася на ринку праці, один – змалечку прививати дитині думку, що лише завдяки повсякденній праці вона у майбутньому зможе знайти собі достойну роботу і саме рівень кваліфікації визначить у подальшому рівень її достатку.

ców z innych krajów.

– W tym roku Wołyński Obwodowy Urząd Pracy wydał 28 nowych pozwoleń na wykorzystanie pracy cudzoziemców, a 34 pozwoleń zostały przedłużone. Czyli na Wołyniu pracuje ponad 60 cudzoziemców. Są to osoby z Polski (14 osób), Białorusi (11), Niemiec (5), Niderlandów (4), Rosji (3), Słowacji (3), a także Rumunii, Brazylii, Włoch, Szwecji i Serbii, – podała pani dyrektor.

Raisa Kuczma powiedziała, że Urząd Pracy, chcąc zapoznać się z doświadczeniem w rozwiązywaniu problemów zatrudnienia, od pierwszych dni swojego istnienia dużą uwagę poświęca rozwojowi

gospodarczej i transgranicznej pomiędzy przedsiębiorcami z Ukrainy i Polski.

W ramach tegorocznej konferencji naukowej pracodawcy z dużych przedsiębiorstw omawiali również problemy kwalifikacji współczesnego pracownika i wymagania. Zdaniem pracodawców dziś na Wołyniu brakuje wykwalifikowanej kadry, zwłaszcza w gospodarce rolnej, przemyśle i budownictwie.

– Wyjście z tej sytuacji jest jedno – trzeba uczyć się przez całe życie, – powiedziała dyrektor Raisa Kuczma. – Warto również pamiętać o tym, że wśród wymagań pracodawcy są nie tylko wysokie kwalifi-

angielskiego. Natomiast absolwenci technicznych uczelni nie potrafią przeczytać kreslenia.

Zdaniem Piotra Pyłpiuka, sposób na poradzenie sobie z sytuacją, która zaistniała na rynku pracy, jest jeden – od małego trzeba uczyć dziecko, że tylko dzięki codziennej pracy będzie sobie godnie stanowisko i że to właśnie poziom kwalifikacji wyznacza późniejszy poziom materialny.

Ikony z Nowicy

26 listopada 2010 roku w Łuckiej Galerii Sztuki odbyło się uroczyste otwarcie wystawy ikon „Bogurodzica”. Wszystkie zaprezentowane na wystawie ikony powstały w czasie II Międzynarodowych Warsztatów Ikonopisów, które odbywały się 12-25 września we wsi Nowica (województwo małopolskie).

Plener i warsztaty

W tym roku w Nowicy spotkało się 20 ikonopisów związanych ze Lwowską Akademią Sztuk Pięknych oraz warszawskimi pracownikami Droga Ikony i Studium Chrześcijańskiego Wschodu. Warsztatom towarzyszyła konferencja naukowa „Ikona Bogurodzicy – obraz kobiety”.

Warsztaty zostały zorganizowane przez Stowarzyszenie Przyjaciół Nowicy, Bractwo Młodzieży Greckokatolickiej Sarepta oraz pracownię ikonopisarską Droga Ikony. „Udało

Wystawę przywieziono do Łucka ze Lwowa. Przed tym prace powstałe w trakcie warsztatów zostały zaprezentowane w Krynicy Zdroju, Willi Romanówka, Nowym Sączu oraz w Przemyślu. Następnie wystawa pojechała do Warszawy, gdzie zostanie wyeksponowana w siedzibie Stowarzyszenia Wspólnota Polska.

Zdaniem organizatorów warsztatów i wystawy prezentowane prace są świadectwem znakomitej sprawności warsztatowej, nowych inspiracji artystycznych i modlitewnego

Nowica nie jest typową wsią lemkońską, mieszkają tam kilka rodzin lemkońskich, kilka rodzin osadników, którzy tam przyjechali po wysiedleniu, mieszka też „uciekiniery” z miast. W Nowicy znajduje się też tablica pamiątkowa Bohdana Ihora Antonycza, poety lemkońskiego, który urodził się w tej wiosce. Obok pomnika znajduje się stara plebania greckokatolicka, która w 2004 roku została przekazana przez metropolię greckokatolickiej Jana Martyniaka bractwu młodzieży greckokatolickiej „Sarepta”.

nam się stworzyć przestrzeń, w której można spotkać się, razem modlić, razem pracować” – mówi jeden z organizatorów warsztatów Mateusz Sora. – „Zaczęło się rok temu, kiedy zaprosiłem profesora Romana Wasyłyka do przyjazdu na dwa tygodnie do Nowicy i do wspólnej pracy. Nie myślałem wówczas, że będzie to projekt, który będziemy organizować corocznie. W pierwszych warsztatach wzięli udział malarze z Polski, ze Słowacji i z Ukrainy, 18 osób. Zainteresowanie, jakie towarzyszyło poplenerowym wystawom oraz pytania artystów, czy projekt będziemy kontynuować skłoniły nas do tego, by spróbować jeszcze raz. W tym roku było 20 osób, z Polski i Ukrainy. W ciągu dwóch tygodni w polemkońskiej wiosce spotykała się grupa malarzy, którzy razem pracowali na chwałę bożą. To, co można było zobaczyć na wystawie, jest skutkiem tego spotkania”.

Profesor Roman Wasyłyk, który jest kierownikiem Katedry Sztuki Sakralnej na Lwowskiej Akademii Sztuki, opowiada, że Nowica to nieduża wioska, ale gdy człowiek przebywa tam, to odnosi wrażenie, że znajduje się w centrum świata. „Niezwykle łatwo było tam pracować. Każdy dzień zaczynał się od modlitwy w małej cerkwi i tam też kończył się. Warsztaty i plener odbywały się na przyzdroziu” – mówi profesor Wasyłyk.

Wystawa

Dlaczego właśnie w Nowicy?

Nowica to wieś w Polsce położona w województwie małopolskim, w której zachowało się wiele lemkońskich chyz oraz cerkiew greckokatolicka pod wezwaniem św. Paraskewy, gdzie są celebrowane msze w obrządku greckokatolickim.

Zdaniem Mateusza Sory ze Stowarzyszenia Przyjaciół Nowicy wszystko zaczęło się właśnie od odzyskania plebanii: „Mimo, że obecnie Lemkowie stanowią w tej wsi mniejszość, udało się nam stworzyć przestrzeń, w której dzięki zaangażowaniu przyjaciół, dzięki otwartości sąsiadów możemy robić rzeczy, które zbliżają Polaków i Ukraińców”.

Stowarzyszenie Przyjaciół Nowicy prowadzi cztery wieloletnie projekty. „Pierwszy – festiwal teatralny „Innowica”, odbywa się na przełomie kwietnia i maja, w lecie remontujemy cmentarze, które zostały po I wojnie światowej, na jesieni robimy plenery dla malarzy (w tym roku zrobiliśmy również dla pejzażystów). Zimą słuchamy jazzowych koncertów w ramach festiwalu „Jazz Bez”. Nowica jest najdalej na zachód wysuniętą miejscowością, w której odbywa się festiwal „Jazz Bez” – opowiada pan Mateusz.

Ostatnio Łuck uczestniczył w dwóch imprezach, które łączą teraz z Nowicą – wystawie powstałych na jej terenie ikon i festiwalu „Jazz Bez”. Na otwarciu wystawy zostało zapowiedziane kolejne artystyczno-ikonopisarskie przedsięwzięcie, które będzie realizowane w roku przyszłym, o czym naszym Czytelnikom opowiemy później.

Natalia DENYSIUK

Ikony z Nowicy

26 listopada 2010 roku w łuckiej Galerii Sztuki odbyło się uroczyste otwarcie wystawy ikon „Bogurodzica”. Uści przedstawieni na niej ikony były napisane pod czas II Międzynarodowych warsztatów ikonopisów, które odbywały się 12-25 września w sli Nowicy (Małopolskie wоеводство, Польша).

Plener i мастер-класы

Цьогоріч у Новиці зустрілося 20 іконописців, які представляли Львівську національну академію мистецтв, варшавські майстерні „Дорога ікони” та „Дослідження християнського Сходу”. Разом із пленером відбулася наукова конференція „Ікона Богородиці – зображення жінки”.

Організаторами пленеру виступили Товариство друзів Новиці, Братство греко-католицької молоді „Сарепта” та майстерня „Дорога ікони”. „Нам вдалося створити простір, у якому можна зустрітися, разом помолитися, разом попрацювати, – говорить один із організаторів майстер-класів Матеуш Сора. – Усе розпочалося минулого року, коли я запросив професора Романа Василика прийти на два тижні до Новиці і попрацювати разом. Я не задумувався тоді над тим, що виникне проект, який ми організуватимемо щорічно. У першому пленері взяли участь художники із Польщі, Словаччини та України. Разом – 18 осіб. Зацікавленість відвідувачів виставки, яка проходила після пленеру, а також запитання митців про те, чи ми продовжуватимемо проект, переконали нас у тому, щоб спробувати знову. У нинішньому році було 20 іконописців із Польщі та України. Впродовж двох тижнів у lemківському селі спільно на Божу славу працювала група художників. Те, що можна було побачити на виставці, є результатом цієї діяльності”.

Професор Роман Василик, завідувач кафедри сакрального мистецтва у Львівській національній академії мистецтв, розповідає, що Новиця – це невеличке село, але коли людина перебуває там, то у неї складається враження, що вона перебуває у центрі світу. „Надзвичайно легко нам там працювалося. Кожен день розпочинався молитвою у маленькій церквочці і там же закінчувався. Сам плener відбувався на природі”, – говорить професор Василик.

Виставка

Виставку привезли до Луцька зі Львова. Написані під час пленеру ікони перед тим експонувалися у Криnicy Здрою, Віллі Романівка, Новому Сончі та Перемишлі. Потім виставка поїде до Варшави, де буде експонуватися у головному офісі товариства „Польська спільнота”.

На думку організаторів пленеру і виставки, представлені роботи свідчать про високу майстерність, нові мистецькі інспірації та зосередженість на молитві. Цьогорічна зустріч покаже, що ікона живе, змінюється, шукає нові форми комунікації, щоб потрапити до сучасної людини із доброю наміною. Натомість автор цієї експонувана цієї виставки у луцькій Galerii мистецтв консул Генерального консульства Республіки Польща у Луцьку пан Кишиштоф Савицький сказав, що ці ікони об'єднують традицію із сучасністю, допомагають зрозуміти історію: „Коли я був студентом Люблінського католицького університету, то нас навчали, що через ікони ми вчимося Сходу”.

На відкритті виставки були присутні представники Генерального консульства Республіки Польща у Луцьку, організатори та учасники майстер-класів і пленеру для іконописців, представники православно-греко-католицького та римо-католицького духовенства, поціновувачі та знавці сакрального мистецтва. Виставка відбулася під патронатом Генерального консула Республіки Польща у Луцьку Томаша Яніка. До її організації долучилися представники Волинської організації Спільни художників України на чолі з Володимиром Марчуком.

Чому саме у Новиці? Новиця – це село в Польщі, яке розташоване у Małopolsькому воеводстві. Тут збереглося багато lemківських хат та греко-католицька церква святої Параскеви, де відбуваються

богослужіння. Новиця не є типовим lemківським селом, тут проживає всього кілька lemківських сімей, декілька сімей переселенців, проживають також „утікачі” з міст. У Новиці також знаходиться меморіальна дошка Богдана-Ігора Антонича, lemківського поета, який народився у цьому селі. Неподалік від пам'ятного знака знаходиться старий будинок греко-католицького священика, який у 2004 році греко-католицький митрополит Іван Мартиняк передав братству греко-католицької молоді „Сарепта”.

На думку Матеуша Сори з Товариства друзів Новиці, все почалося саме з того, що вдалося повернути будинок священика: „Незважаючи на те, що нині lemки становлять у цьому селі меншість, нам вдалося створити простір, у якому, завдяки допомозі друзів та відкритості сусідів, ми можемо робити речі, які зближують поляків та українців”.

Товариство друзів Новиці проводить чотири багаторічні проекти. „Перший – театральний фестиваль „Інновіця”, який відбувається наприкінці квітня – на початку травня. Влітку – ми ремонтуємо кладовища, які лишилися після Першої світової війни. Восени – організуємо пленери для художників (у нинішньому році організували також для пейзажистів). Взимку – слухаємо джазові концерти у рамках фестивалю „Jazz Bez”. До речі, Новиця знаходиться найзахідніше від інших населених пунктів, у яких відбувається фестиваль „Jazz Bez” – розповідає пан Матеуш.

Останнім часом Луцьк брав участь у двох заходах, які об'єднують його тепер із Новицею. Це – виставка ікон і фестиваль „Jazz Bez”. На відкритті виставки було повідомлено про те, що у наступному році відбудеться новий мистецько-іконописний захід, про який ми повідомимо наших Читачів пізніше.

Наталія ДЕНИСЮК

Шукаємо польськості в мієście semper fidelis – Львовіє

Шукаємо польськості у місті semper fidelis – Львовіє

W dniach 4. i 5 grudnia 2010 roku Towarzystwo Kultury Polskiej w Równem zorganizowało wycieczkę do Lwowa dla uczniów systematycznie uczęszczających na zajęcia języka polskiego i kultury polskiej.

Po królewskim miєście oprowadzała wycieczkę przewodnik z Federacji Organizacji

Polskich na Ukrainie. Katedra łacińska, zabytkowe kamienne Starówki, kaplica Boimów, uroczе zaулki w centrum Lwowa, śpiew diakona w katedrze ormiańskiej oraz zacisze Łyczakowa i cmentarza Orłąt Lwowskich wytworzyły atmosferę niezwykłą, przenikniętą polskim duchem na wskroś. I chociaż mróz nie odpusz-

czał, nie przeszkodziło to w kilkugodzinnym zwiedzaniu grodu lwowskiego.

Zwienieniem pobytu we Lwowie był balet Kopelia, prezentowany na scenie Teatru i Opery.

Uczestnicy wycieczki wrócili do domu pełni wrażeń.

Projekt dofinansowała Fundacja Pomoc Polakom na Wschodzie.

Justyna JANCZ

4 i 5 grudnia 2010 roku Товариство польської культури у Рівному організувало екскурсію до Львова для учнів, які систематично приходять на заняття з польської мови та культури.

Екскурсію королівським містом веда представниця із Федерації польських організацій в Україні.

Кафедральний собор, будинки у старій частині міста, каплиця Боїмів, чарівні вулицьки у центрі Львова, спів диакона у вірменській церкві та затишок Личакова, і кладовища Львівських Орлят, створили незвичайну атмосферу, яка наскрізь проникла польським духом. Хоч мороз

і лютував, проте це не завадило кількогодичинній прогулянці по Львову.

На завершення перебування у Львові учні відвідали оперний театр і подивилися балет „Копелія”.

Учасники екскурсії повернулися додому із величезною кількістю вражень.

Проект був профінансований Фондом „Допомога полякам на Сході”.

Юстина ЯНЧ

Andrzejki w Równem

Tradycja zbierania się na wieczory andrzejkowe sięga w Polsce połowy wieku XVI. I choć pierwotnie kawalerowie spotykali się oddzielnie – w wigilię świętej Katarzyny, a dziewczęta w w wigilię świętego Andrzeja, to do dnia dzisiejszego obyczaj ten prawie zanikł i obecnie panny na wydaniu i kawalerowie bawią się wspólnie w andrzejki.

We współczesnej Polsce andrzejki służą przede wszystkim dobrej zabawie i integracji danej społeczności ludzkiej. Oczywiście w andrzejkowe wróżby nikt nie wierzy, a wosk przez dziurkę od klucza leje się dla ogólnej wesołości, a nie dla przepowiedania przyszłości.

W Równem spotkanie panieńsko – kawalerskie miało miejsce w wigilię Adwentu, kilka dni przed właściwym świętem świętego Andrzeja. W sali Towarzystwa Kultury Polskiej wieczorem zgromadzili się uczniowie polskiej klasy obojga płci. Przy nastrojowej scenografii z kilkudziesięciu świec oraz przy dźwiękach gitary tradycyjnie lali wosk przez dziurkę od klucza, zgadywali, jaką postać pokazuje im cień odlanej woskowej figury, losowali karteczkę z imieniem ukochanego, bawili się układaniem na wodzie łódeczek z lupinek orzecha z zapalonymi w środku świeczkami.

Wyborna zabawa i wspólny śpiew służyły lepszemu zapoznaniu się ze sobą oraz integracji uczniów z różnych grup zajęciowych.

Justyna JANCZ

Свято Андрія у Рівному

Традиція збиратися увечері на свято Андрія з'явилася в Польщі у середині XVI ст. І хоч спочатку хлопці зустрічалися окремо, напередодні святої Катерини, а дівчата напередодні святого Андрія, проте сьогодні цей звичай трансформувався. Нині дівчата на виданні веселяться разом із хлопцями.

У сучасній Польщі свято Андрія пов'язане, перш за все, із веселощами та зустрічами громад. Звичайно, у ворожіння на Андрія нині ніхто не вірить, а віск ллють через дірку в ключці для того, щоб усі повеселилися, а не передбачили майбутнє.

У Рівному зустріч дівчат та хлопців відбулася напередодні Адвенту, за кілька днів до свято Андрія. У залі Товариства польської культури увечері зібралися учні польських класів. При світлі кількох десятків свічок, які створювали відповідний настрій, та під звуки гітари, традиційно лили віск через дірку в ключці, вгадували, що покаже тїнь відлитої воскової фігури, розігрували картки з іменем коханого, веселилися, пускаючи на воду човники із горіхових шкарлуп, в середині яких були запалені свічки.

Завдяки веселощам та спільному співу, присутні краще познайомилися одне з одним, а учні з різних груп заприятелювали між собою.

Юстина ЯНЧ

Logos for TVP 1, TVP 2, and TVP POLONIA.

<p>13 грудня ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ</p> <p>06.00 "Доброго ранку, Україно!" 06.00 Ранкова молитва 06.05, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00 Новини 06.10, 07.05, 08.05 Спорт 06.15, 07.10, 08.10 Погода 06.20 Вертикаль влади 06.35 Вертикаль влади - 2 частина 06.45 Православний вчепар 06.50 Трагеді - чек 07.15 Ера бізнесу 07.25 Авторайв 07.50, 08.30 Мультивідео 08.15 Оплад преси 08.20 Нерухомість з Іриноу Кілко 08.40 Корисні поради 09.00 Підсумки тижня 09.25 Погода 10.05 Т/с "На дахах великого міста" 2 серія 11.05 Шеф-кухар країни 12.00 Новини 12.10 Діловий світ 12.15 Погода 12.20 Право на захист 12.50 X/ф "Кін-дза-дза" 15.00 Новини 15.15 Euronews</p>	<p>15.25 Діловий світ. Агроекспор 15.30 Погода 15.35 Т/с "Симнадиї миттєвостей веси" 17.00 "На дахах великого міста" 3 серія 18.00 Вікно в Америку 18.20 Новини 18.45 Діловий світ 19.00 Про головне 19.20 Погода 19.40 Чоловічий клуб. Боск 20.55 Офіційна хроніка 21.00 Підсумки дня 21.25 Слово регіонам 21.35 Діловий світ 21.45 Спорт 21.55 Погода 22.00 Футбольний код 22.55 Трійка, Кено 23.00, 00.00 Підсумки 23.15 Вертикаль влади 23.30 Підсумки дай-джейст 23.35 Вертикаль влади 23.40 Футбольний код 23.50 Погода 00.10 Спорт 00.15 Шоу Віз 00.20 Віз першої особи 00.50 Док. фільм 01.20 Підсумки дня 01.45 Погода 01.45 ТелеАкадемія 02.50 Т/с "Симнадиї миттєвостей веси" 04.05 Чоловічий клуб.</p>	<p>Боск 05.25 М/с "Вампіратко" 13, 14 серія 05.50 Діловий світ. Агроекспор 06.30 "Ранок на 5-му" 09.10, 22.15, 23.30, 02.40, 04.25 "Бізнес-час" 09.20, 11.20, 12.20, 14.20, 16.05, 17.50, 22.45, 02.50, 05.20 "Погода в Україні" 09.25, 00.30, 03.50 "Антипоп-новини" 09.35, 13.30, 14.30 "5 елемент" 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 20.30, 01.00, 03.00, 04.00, 05.00 "Час новин" 10.30, 11.30, 12.30 "Прес-конференція у прямому ефірі" 11.00, 02.00, 05.45, 04.35 "Погода у світі" 15.10, 16.10 Народне ток-шоу "Майдан" 17.30, 04.40 "Територія закону" 18.30, 23.40, 05.30 "Київський час" 19.00, 23.00, 00.00 "Час новин" (рос.) 19.25, 01.15 "Час важливо" 21.00, 02.00 "Час" 21.50, 03.30, 05.40 "Велика політика" 23.55, 02.55, 03.25, 04.30, 05.25 "Огляд преси"</p>	<p>00.40 "Ресторанні новини" 08.00 "Сміяся країно". Кабаре. 08.55 "Молит". Т/с. 09.30 Питання на снідачок. 11.55 Польський сак 12.10 "І як любов". Т/с. 13.00, 20.30, 02.30 Новини. 13.15, 19.45, 03.10 "Будинок парафіяльного священника". Т/с. 13.45 "Сто тисяч лелек" 14.10 "Час гордості". Т/с. 15.00 Д/ф. 15.30 "Кольори щастя". 16.00 "Питри Сароши". 17.00, 01.25 "Золоті хіти". 18.00 Телеквестр. 18.25 "Збірка пісень про королів". 19.20 "Пра в міста". Теле-турнір. 20.15, 02.15 На добраніч, малюки. 20.55, 02.55 Спорт. 21.15 "Чоловіче жіноче". Розважальна програма. 23.55, 07.10 Ток-шоу Томаса Ліса.</p>	<p>00.50 "Справедливість? Пропу зачекати... Д/ф. 01.45 "Невідкриті скарги". Телетурнір. 03.35 "Іспит з життя". Т/с. 04.50 "Люблю тебе, Польща!". Телетурнір. 06.15 "Михайло Урбанк. Мешанке Нью-Йорка". Д/ф. 06.00 Вставай! Прасмо! 07.00 "Новини Полсат". 08.55 "Сніговик" - мультивідео, США, 1969. 09.55 "Медия роки". 11.00 "Далеко від носилко". 12.00, 17.30 "Малановський і партнери". 12.30 "Тещи". 13.00 "Ритиома родина". 14.00 "Моя прекрасна нянка". 15.05, 19.00 "Перше кохання". 15.50 "Мода на успіх". 16.50, 19.50 Поїди. 17.10, 20.25 Погода. 17.15 Втрчацца. 18.00 "Чому я?". 20.30 "Світ за сьмєйством Кєпськєх". 21.05 "Дєнь Незалежності". 00.00 "Бродячий музикант" - бойовик. США. Мєксика. 1992. 01.25 "Золота година". (2) 03.25 Таємниця долі.</p>	<p>02.25 Позначення. 02.40 "Ціноми". 04.10 "Чужий повинен турхати", РП-ФРН, 1993. TVP-2 05.55 "Дочки Маклеода". 07.30, 13.50 Запитуочи про Бога. 07.55 Док. фільм. 08.20 Софобез для тебе. 08.30 "І в горі, і в радості". 09.30 Питання на снідачок. 11.50 Алет зрок. 12.15 Смієний турнір. 12.50 Терміново поібно. 13.15 Гайна Димна - зустрінемося. 17.00 Лопальна програма. 14.20, 05.50 Кабаре. 15.30 "Свєцєнна війна". 16.05 "Час честі". 17.00 Лопальна програма. 17.30 Форт Боярд. 18.25 Один із десяти. 19.00 Палорама. 15.10, 18.55 "Клан". 15.45 Опеле на біс. 16.15, 19.35 Угадай метод. 19.40 Гарча тема. 20.00 "Дієна на виховання". 20.35 "Хлопці вільні". 21.10 "Кольори щастя". 21.45 "Мостовий". 22.50 Ток-шоу Томаша Ліса 23.50 "Мислїти як злочинець". 00.45, 04.35 "Напріолом", бойовик. США, 1991. 02.45 "Архїтектурні пригоди". 03.40 "Гарча тема".</p>
--	--	--	---	--	--

PRACA: Łuck. Wołyń. Ukraina. Polska. РОБОТА: Луцьк. Волинь. Україна. Польша

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги
архітектор	1500	Оплата праці відрядно-преміальна
брокер	1500	Наявність власного автомобіля
бруківник	3500	попередньо телефонувати
бухгалтер	1000	знання складського обліку.
бухгалтер (з дипломом спеціаліста)	1100	бажання працювати
вальцювальник сировини та напівфабрикатів	1200	без шкідливих звичок
верстатник широкого профілю	1300	без шкідливих звичок, наявність посвідчення
верстатник широкого профілю	1500	відповідальність
виконавець робіт	1200	гідротехнічні роботи
виконавець робіт	1200	загально-будівельні роботи
виконавець робіт	1200	роботи з теплопостачання
водій автомобіля 2, 1 класу (автобуси)	1500	виїзди на концерти, відповідальність, порядність
водій автомобіля 3, 2, 1 класу (автомобілі (крім вантажних), таксі та автофургони)	1500	направляти на співбесіду з 10 до 17 години, попередньо телефонувати.
водій автомобіля 3, 2, 1 класу (важкі вантажні автомобілі з великою вантажопідйомністю та вантажні)	930	попередньо телефонувати
водій автомобіля 3, 2, 1 класу (важкі вантажні автомобілі з великою вантажопідйомністю та вантажні)	930	без шкідливих звичок, поїздки по Україні
водій автотранспортних засобів	2000	попередньо телефонувати, відповідальність
водій тролейбуса	1500	відповідальність
водолаз	1442	Наявність посвідчення.
В'язальник трикотажних виробів та полотна	1000	виготовлення трикотажних виробів, відрядна система оплати праці, наспівбесіду звертатися з 9.00 до 12.00
геодезист	1500	Оплата праці відрядно-преміальна
головний бухгалтер	2500	Направляти із знанням імпорту та автоперевезеннями, попередньо телефонувати.
головний енергетик	1950	відповідальне ставлення до роботи
директор комерційний	1000	Співбесіда назначається після розгляду резюме, попередньо телефонувати.
економіст	1200	спеціаліст з планово-договірної роботи
економіст з планування	1500	бажано вміння працювати в 1-с бухгалтерії, відповідальність
експедитор	2000	попередньо телефонувати, відповідальність, розвозити продовольчі товари по магазинах, матеріальна відповідальність
електрик цеху	1000	робота в рибному цеху, заробітна плата за домовленістю.
Електрогазоварник	1500	без шкідливих звичок
Електрогазоварник	1500	зварювальні роботи по Україні
електрозварник на автоматичних та напівавтоматичних машинах	1500	відповідальність
Електрозварник ручного зварювання	1700	без шкідливих звичок
електромеханік	922	відповідальне ставлення до роботи
електромеханік з ліфтів	1500	попередньо телефонувати, наявність посвідчення

Посада	З/П	Вимоги
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустановок	2000	розуміння системи PLC, навчання на робочому місці
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустановок	1300	без шкідливих звичок
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустановок	1000	обов'язкова група допуску
електромонтер контактної мережі	1400	без шкідливих звичок
жигульвальник м'яса та субпродуктів	1500	без шкідливих звичок, можливе стажування на виробництві
завідувач господарства	930	відповідальність
завідувач складу	1800	сіпського господарська техніка, досвід управління персоналом
закрійник	1500	пошиття спецодягу
закрійник	930	знання розкрійного обладнання, вміння розкладати лекала і кроїти вироби, досвід роботи з трикотажом, звертатися за адресою в приміщення заводу "Іскра", попередньо телефонувати і запитувати Вознюк Олену, Ісчук Наталію
закрійник	1000	на співбесіду звертатися з 9.00 до 12.00
зачищувач	1000	Попередньо телефонувати, зачищувач будівельних споруд.
землекоп	1500	копати ями на кладовищі, без шкідливих звичок
землекоп	1500	копати ями на кладовищі, без шкідливих звичок
зуборізьник	1500	можливе навчання на виробництві, відповідальність
інженер	1500	направляти із знанням програм АВК, АВТОКАД.
інженер з якості	1200	спеціаліст з контролю за якістю
інженер із стандартизації	1000	Направляти комунікабельних, документознавства.
інженер-електронік	1150	вміння ремонтувати телерадіообладнання
інженер-енергетик	1200	знання документації, робота в рибному цеху, заробітна плата за домовленістю.
інженер-енергетик	1000	попередньо телефонувати
інженер-землепорядник	1100	ненормований робочий день, робота в польових умовах, відрядження, проживання в м.Луцьку
інженер-конструктор	980	Направляти із знанням програм Автокад, АВК
інженер-конструктор (електротехніка)	1500	електротехніка
інженер-технолог	1500	відповідальність, інженер-технолог (електрик)
інженер-технолог (хімічні технології)	1200	хімічні технології
Інструктор спортивного з туристичного супроводу (за видами туризму)	1000	режим роботи згідно з роботою спортивного залу, бажання навчатися, інструктор з аквафітнесу
Інструктор спортивного з туристичного супроводу (за видами туризму)	930	режим роботи згідно з роботою спортивного залу, бажання навчатися, інструктор з плавання
Інструктор спортивного з туристичного супроводу (за видами туризму)	930	режим роботи згідно з роботою спортивного залу, бажання навчатися, інструктор з фітнесу
касір торговельного залу	1200	робота в гіпермаркеті, відповідальність, чесність, комунікабельність
комірник	922	відповідальне ставлення до роботи
комплектувальник товарів	1220	Попередньо телефонувати.
Кондуктор громадського транспорту	1170	без шкідливих звичок
контролер верстатних та слюсарних робіт (верстатні роботи)	1500	відповідальність
контролер зварювальних робіт	1500	відповідальність
косметик	930	режим роботи згідно з роботою салону краси, бажання навчатися
кравець	1000	відповідальність
кухар	1000	попередньо телефонувати, заробітна плата від 1000 до 1500 грн.
кухар	950	направляти тільки з досвідом роботи
кухар	1500	відповідальне ставлення до роботи
кухар	1200	попередньо телефонувати, робота в барі

Посада	З/П	Вимоги
кухар	922	Направляти комунікабельних, відповідальних.
кухар	930	охайність, старанність
кухонний робітник	930	досвід роботи в закладах громадського харчування
кухонний робітник	922	допомога кухарю на кухні (чистка, миття овочів)
листоноша	1070	відділення поштового зв'язку Луцьк-17 (матеріально-відповідальна особа, доставка пошти, пенсій, товарів народного споживання)
лікар загальної практики-сімейний лікар	1544	Наявність сертифіката спеціаліста.
лікар загальної практики-сімейний лікар	1544	наявність сертифіката спеціаліста.
лікар-лаборант	1382	Наявність сертифіката.
лікар-отоларинголог	1237	наявність сертифіката спеціаліста.
лікар-педіатр	1150	Комунікабельність, кваліфікованість, попередньо телефонувати
лікар-педіатр	1156	Наявність сертифікату, 2,0 ст.
лікар-терапевт	1037	Наявність сертифікату.
майстер	930	режим роботи згідно з роботою салону залу, бажання навчатися, майстер з депіляції
майстер	1200	вміння ремонтувати мобільні телефони
Маляр	1500	відповідальність
Маляр	1200	Відповідальне ставлення до роботи.
маляр-штукатур	1100	направляти тільки з досвідом роботи малювача-штукатура (плиточника)
машиніст екскаватора	930	екскаватор "Рачок", наявність посвідчення
машиніст компресорних установок	1000	без шкідливих звичок
Машиніст крана автомобільного	1500	домовитися про співбесіду за телефоном 25-51-93 (Валентина Федорівна)
Машиніст крана автомобільного	1000	направляти на співбесіду з 10 до 17 год.
машиніст насосних установок	1400	робота з насосними установками промислової каналізації, виконання слюсарно-ремонтних робіт
машиніст насосних установок	1400	робота з насосними установками промислової каналізації, виконання слюсарно-ремонтних робіт, наявність посвідчення
машиніст холодильних установок	1300	відповідальне ставлення до роботи,
робота з аміачними речовинами		
менеджер (управитель) з поставання	2000	попередньо телефонувати
Менеджер (управитель) з реклами	1000	комунікабельність, досвід ділового спілкування
Менеджер (управитель) з реклами	930	можливо без досвіду роботи, помічники менеджерів з реклами, активні, відповідальні
Менеджер (управитель) з реклами	930	можливо без досвіду роботи, помічники менеджерів з реклами, активні, відповідальні
Менеджер (управитель) з реклами	930	можливо без досвіду роботи, помічники менеджерів з реклами, активні, відповідальні
менеджер (управитель) із збуту	1500	попередньо телефонувати, комунікабельність,

Крім того є багато інших вакансій, за додатковою інформацією звертатися за адресою:
м. Луцьк, вул. Ярошука, 2 тел. 72-72-58, 24-92-68

Потребуєш юридичної допомоги на території Польщі, Німеччини...!?
До Ваших послуг - адвокати на Україні.

Potrzebujesz pomocy prawnej na terenie Polski, Niemiec...!?
Adwokaci i radcy prawni są pod twoją ręką na Ukrainie. Dzwon!
Służymy pomocą

Kancelaria Prawna
Król i Partnerzy
Spółka Partnerska
Adwokatów Prawnych

Infolinia: 0 801 00 33 45
www.kancelaria-król.pl
Punkt informacyjny:
+ 38 067 730 61 84
+ 38 63 794 70 09

Генеральний Консул Республіки
Польща в Луцьку
Томаш Янік

запрошує

на відкриття виставки
„Przekaz-A – sztuka znaku”
експозиція польських плакатів,
присвячена 30-річчю руху
„Солідарність”

яка відбудеться у п'ятницю 10 грудня 2010 року о 14.00
у галереї мистецтв в Луцьку по вул. Лесі Українки, 24а

Instytut Polski elementem polityki państwowej Ukrainy

Інститут Польщі як складова державної політики України

Wzwiązku z artykułem Iwana Poliszczuka „Wołyń i Ukraina są zainteresowanymi polskimi wywiadowniami?” wydrukowanym w numerze 40 (380) gazety „Wolna myśl” z dnia 18 listopada 2010 roku, staje się jasne, że ludność Wołynia w niedostatecznym stopniu jest poinformowana o działalności Instytutu Polski.

Struktura ta została założona na Wydziale Stosunków Międzynarodowych Wołyńskiego Uniwersytetu Narodowego imienia Lesi Ukrainki. Rada Koordynacyjna pragnie zatem przedstawić wołyńskim czytelnikom wyniki swojej działalności i plany na przyszłość, zapraszając w ten sposób wszystkich chętnych do współpracy.

Instytut Polski powstał na Wołyńskim Uniwersytecie Narodowym imienia Lesi Ukrainki w roku 2008 z inicjatywy ówczesnego Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego Ukrainy w Polsce (obecnie – Ambasadora Ukrainy w USA) Aleksandra Mocyka. 18 grudnia 2008 roku odbyła się uroczysta inauguracja Instytutu Polski, na którą zostali zaproszeni przedstawiciele administracji obwodowej i miejskiej, hierarchowie Kościołów Katolickiego i Prawosławnego oraz wybitni naukowcy z kraju i zza granicy. Pierwszemu uroczystemu posiedzeniu przewodniczył rektor Wołyńskiego Uniwersytetu Narodowego imienia Lesi Ukrainki, stworzono również kolegium honorowe, które ma ułatwiać pracę Instytutu. Powołano również Radę Koordynacyjną, na czele której stoi obecnie prof. Natalia Kocan. Jak zauważa sama pani Prezes Rady Koordynacyjnej, zarzucanie Instytutowi „przejawów ukraińofobii” jest nieracjonalne ponieważ Instytut prowadzi swoje działania - wybiera tematy dla konferencji, okrągłych stołów itd. - odpowiednio do ściśle określonych zasad polityki państwowej Ukrainy. Tak więc uczelni są bliskie zasady tolerancji i wzajemnego poszanowania, podobnie jak wspomnianemu w artykule pana Poliszczuka naszemu rodakowi Hryhorijowi Kuprijanowiczowi – „w stylu najlepszych tradycji europejskich” (cytat z artykułu w „Wolnej myśli”).

W ciągu dwóch lat działalności Instytutu Polski Rada Koordynacyjna wspólnie z Wydziałem Stosunków Międzynarodowych założyła siedzibę i bibliotekę o tematyce ukraińsko-polskiej. Zorganizowała ponadto szereg przedsięwzięć naukowych, między innymi: międzynarodową konferencję „Problemy rozwoju terenów pogranicznych i ich udział w procesach integracyjnych”, 2 spotkania w formule okrągłego stołu „Doświadczenia przystąpienia Polski do struktur europejskich i euroatlantyckich: lekcje dla Ukrainy” oraz „Nowe państwo nad Wisłą: transformacja geopolityczna euroatlantyckiego systemu bezpieczeństwa”, seminarium naukowe „Współpraca transgraniczna Ukrainy i Polski: stan, problemy, perspektywy”, a także spotkanie studentów

Wydziału Stosunków Międzynarodowych z przedstawicielami Polskiej Akademii Dyplomatycznej Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP. W ramach Konsorcjum Uniwersytetów Polskich i Ukraińskich została podpisana umowa o współpracy między Instytutem Polski a Instytutem Badań Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego. Z inicjatywy Instytutu Polski w bieżącym roku studencka młodzież odbyła tygodniową praktykę językowo-krajoznawczą w polskim mieście Leżajsk, podczas której zwiedziła Kraków, Łańcut i Rzeszów. Uczestnicy kursu językowego za granicą otrzymali certyfikaty standardu europejskiego. Podobny tygodniowy kurs w Polsce został zorganizowany dla chętnych do pogłębienia znajomości języka niemieckiego.

Instytut Polski wspierał udział wykładowców katedry języków obcych Wydziału Stosunków Międzynarodowych w III Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Literaturoznawstwo, językoznawstwo i kulturoznawstwo jako płaszczyzny przekazu we współczesnej glottodydaktyce” Instytutu Neofilologii Wyższej Państwowej Szkoły Zawodowej w Chelmie oraz seminarium metodycznym dla filologów z Ukrainy w Zakopanym. Ponadto, pracownicy Instytutu Polski wzięli czynny udział w Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Biuletyn Polsko-Ukraiński: europejska tradycja dialogu kultur”, która odbyła się w ramach obchodów 10-tej rocznicy katedry polonistyki Kijowskiego Uniwersytetu Narodowego imienia Tarasa Szewczenki.

W omawianym okresie waż-

nym rodzajem działalności Instytutu Polski stała się wymiana naukowców z Katolickim Uniwersytem Lubelskim. W ramach tego programu prof. Wołodmyr Osadczy przeprowadził kurs wykładów dla studentów Wydziału Stosunków Międzynarodowych. Pragnie my podkreślić, że na Wydziale Stosunków Międzynarodowych bardzo poważnie podchodzą do kwestii wyboru specjalistów i tematów kursów wykładowych, ponieważ zdajemy sobie sprawę z odpowiedzialności wagi państwowej, jaka się z tym wiąże.

W najbliższej przyszłości odbędą się następną konferencję międzynarodową: „Europejskie procesy integracyjne i współpraca transgraniczna” (26-27 maja 2011) i „Aktualne problemy stosunków międzynarodowych i polityki zagranicznej krajów świata” (13-14 października 2011). Do prezentacji wyników badań naukowych zapraszamy na te konferencje wszystkich chętnych, gotowych wystąpić w formie „nieukraińofobijny”.

Niestety zdarzają się czasem tacy nieszczeni doradcy, którzy wyłącznie słownie gotowi są do kierowania działaniami tych lub innych instytucji społecznych, sami natomiast kryją się za wysokim plotem i nie wnoszą żadnego wkładu do konstruktywnego rozwoju stosunków ukraińsko-polskich. Wyrażamy nadzieję, że pan Iwan Poliszczuk nie należy do grona tych fałszywych patriotów, dlatego zapraszamy go do czynnej współpracy na rzecz naszej wspólnej Ojczyzny.

Rada Koordynacyjna Instytutu Polski
Wołyńskiego Uniwersytetu Narodowego
imienia Lesi Ukrainki

Uz'язku z nadrukowaną u № 40 (380) «Вільної думки» від 18 листопада 2010 року статтею Івана Поліщука «Волинь і Україну цікавить польська розвідка?» стало зрозуміло, що населення Волині є недостатньо поінформоване про діяльність багатьох суспільних структур, до яких можна віднести і Інститут Польщі.

Він був заснований на базі факультету міжнародних відносин Волинського національного університету імені Lesi Ukrainki. Координаційна рада Інституту прагне наблизити до волинського читача результати та плани своєї діяльності, таким чином заохотити усіх бажаних до співпраці.

Інститут Польщі був заснований у Волинському національному університеті імені Lesi Ukrainki в 2008 році з ініціати тодішнього Надзвичайного і Повноваженого Посла України у Польщі (теперішнього Надзвичайного і Повноваженого Посла України у Польщі) Олександра Мочика. 18 грудня 2008 року відбулася урочиста інавгурація Інституту Польщі, на яку були запрошені представники обласної і міської державних адміністрацій, ієрархи православної та католицької Церков, провідні науковці України та зарубіжжя. Під час першого урочистого засідання, на якому головував ректор ВНУ ім. Lesi Ukrainki, було запропоновано створити почесну колегію, яка сприятиме роботі Інституту Польщі. Натомість у робочому порядку була створена Координаційна рада Інституту Польщі, яку нині очолює проф. Наталія Несторівна Коцан. Як зауважує сама Голова Координаційної ради, було б нерозсудливим звинувачувати Інститут у якихось проявах укрainofобства, тому що він координує свою діяльність, вибирає тематику міжнародних конференцій, круглих столів тощо, у відповідності з чітко визначеною державною політикою України. У цьому плані нашому навчальному закладу близькі

засади толерантності та взаємоповаги, як і згадуваному в публікації шановного pana Poliszczuka нашому землякові Григорію Купріяновичу – «в стилі найкращих європейських традицій» (цитата зі статті дописувача «Вільної думки»).

Упродовж двох років діяльності Інституту Польщі Координаційна рада, спільно з факультетом міжнародних відносин, створила матеріальну базу для бібліотеки на українсько-польську тематику, організувала та провела міжнародну науково-практичну конференцію «Проблеми розвитку прикордонних територій та їх участь в інтеграційних процесах», круглі столи «Досвід вступу Польщі в європейські та євроатлантичні структури: уроки для України» та «Нова держава над Віслою: геополітична трансформація євроатлантичної системи безпеки», науковий семінар «Транскордонне співробітництво України і Польщі: стан, проблеми, перспективи», зустріч студентів факультету міжнародних відносин зі слухачами Дипломатичної Академії Польщі при Міністерстві закордонних справ РП, на консорціумі українських і польських університетів підписали договір про співробітництво з Інститутом східних досліджень Варшавського університету. З ініціативи Інституту Польщі цьогоріч була організована мовно-країнознавча практика студентів у Польщі, під час якої молодь пройшла тижневі курси з польської мови у містечку Лежайськ, відвідала Краків, Ланьцут і Жешув. Учасники мовних курсів за кордоном отримали

сертифікати європейського зразка. Подібні тижневі курси у Польщі були проведені для бажаних поглибити знання з німецької мови.

Інститут Польщі організував участь викладачів кафедри іноземних мов факультету міжнародних відносин у III Міжнародній науково-практичній конференції «Literaturoznawstwo, językoznawstwo i kulturoznawstwo jako płaszczyzny przekazu we współczesnej glottodydaktyce» Instytutu neofilologii Dержавної вищої професійної школи у м. Хелм, методичному семінарі для викладачів-філологів у м. Закопане. Окрім цього, працівники Інституту Польщі взяли активну участь у роботі Міжнародної наукової конференції «Польсько-український бюлетень»: європейська традиція діалогу культур», яка відбулася в рамках святкування 10-річчя кафедри полоністики Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Протягом звітного періоду одним із видів діяльності Інституту Польщі став обмін науковими кадрами з Люблінським католицьким університетом, зокрема проф. Володимир Осадчий провів спеціальні лекції для студентів факультету міжнародних відносин. Прагнемо наголосити, що факультет міжнародних відносин досить скрупульозно підходить до вибору кадрів і тематики спекурсів, усвідомлюючи усю відповідальність державної ваги, яка покладена на таку вузівську структурну одиницю.

На часі проведення міжнародних науково-практичних конференцій «Європейські інтеграційні процеси і транскордонне співробітництво» (26-27 травня 2011 р.) та «Актуальні проблеми міжнародних відносин і зовнішньої політики країн світу» (13-14 жовтня 2011 р.). Запрошуємо на ці конференції усіх бажаних виступити в неукраїнофобному форматі із науковими доповідями.

На жаль, іноді трапляються горе-порадники, які лише на словах готові скеровувати діяльність тих чи інших суспільних інститутів, самі, натомість, ховаються за високим парканом і жодного внеску у конструктивний розвиток українсько-польських взаємин не роблять. Маємо надію, що pana Iwana Poliszczuka не можна занести до ряду таких псевдопатріотів, тому закликаємо його до дієвого співробітництва на благо нашої спільної з ним Батьківщини.

Координаційна рада Інституту Польщі
Волинського національного університету
імені Lesi Ukrainki

Lublin podzielił się **Люблін поділився** doświadczeniem z **досвідом із Луцьком**

W zeszłym tygodniu w Łuckiej Radzie Miejskiej w ramach międzynarodowego seminarium odbyła się prezentacja książki pod tytułem "Rozwiązania systemowe Lublina i ukraińskich miast w zakresie budowania nowoczesnego samorządu".

Publikacja została przygotowana wspólnie przez ukraińskich i polskich ekspertów i zawiera przykłady systemowych i innowacyjnych rozwiązań, wprowadzonych na lubelszczyźnie, oraz doświadczenie ukraińskich samorządów na przykładzie ośmiu miast: Łucka, Lwowa, Iwano-Frankowska, Dniepropietrowska, Ługańska, Równego, Sum i Tarnopola. Również w książce można znaleźć wspólnie opracowane dokumenty i wnioski na temat realizacji strategicznych decyzji dla dalszego rozwoju.

– Ta publikacja to wspólna praca Lublina i ośmiu obwodowych centrów Ukrainy – powiedziała redaktor publikacji Anna Jastrzębska. – Została ona wydana w celu zademonstrowania najlepszych rozwiązań, które stosowane są w lubelskim samorządzie i samorządach ukraińskich miast. To powinno stać się wskaźnikiem dla miast, które nie uczestniczyły w tym projekcie. Zadaniem Anny Jastrzębskiej zadaniem ekspertów, którzy opracowywali tę publikację, polegało na tym, żeby dokonać analizy możliwości rozwoju miasta w trzech zakresach: strategii rozwoju miasta, strategii marketingu miasta i strategii zadowolenia klienta.

– Kilka lat temu mieliśmy więcej możliwości dla pozyskiwania zewnętrznego finansowania rozwoju Lublina w tych trzech zakresach. Również czerpałiśmy z doświadczenia naszych zachodnich partnerów. Dziś możemy podzielić się doświadczeniem z Łuckiem – dodała pani Anna.

Podczas konferencji prasowej, która została przeprowadzona w ramach seminarium na temat "Miasta rozwojowe – wykorzystanie polskiego i ukraińskiego doświadczenia w zakresie tworzenia współczesnego samorządu" zastępca Glo-

wy Miasta Łuck, Wasyl Bajcym, powiedział, że projekt z Łucka, opracowany przez pracowników Łuckiej Rady Miejskiej w ramach programu stosunków dobrośąsiedzkich "Ukraina-Polska-Białoruś", odniósł zwycięstwo i wkrótce dla swojej realizacji otrzyma finansowanie z Unii Europejskiej.

– Te koszty wykorzystamy dla tworzenia współczesnych samorządów – zaznaczył dyrektor departamentu rozwoju w urzędzie miasta Lublina. – Mam nadzieję, że swój pierwszy symboliczny milion euro Łuck dostanie w partnerstwie z Lublinem.

Wasyl Bajcym obiecał, że tylko tak będzie: – Pierwsze pieniądze na inwestycje dostaniemy razem z Lublinem i wdrożymy je w infrastrukturze miasta w celu rozwiązania tych problemów, które zaznaczone są w programie stosunków dobrośąsiedzkich.

– Cieszę się, że projekt udało się zrealizować, to znaczy, że udało się nam przedstawiać demo-

krację na Wschodzie. Cieszymy się również z tego, że osiem ukraińskich centrów obwodowych wzięło udział we wspólnej pracy – powiedział Krzysztof Łątko.

Oprócz tego przedstawiciel Lublina zaznaczył, że Łuck w porównaniu do innych miast wygląda bardzo pozytywnie, bo już od pięciu lat wprowadza system zarządzania jakością. Oprócz tego zdaniem zagranicznego gościa nasze miasto ma dobrą kadry, która specjalizuje się w opracowaniu projektów.

– Unia Europejska wspiera rozwój miast, które są stolicami regionów – zaznaczył dyrektor departamentu rozwoju w urzędzie miasta Lublina. – Mam nadzieję, że swój pierwszy symboliczny milion euro Łuck dostanie w partnerstwie z Lublinem.

Wasyl Bajcym obiecał, że tylko tak będzie: – Pierwsze pieniądze na inwestycje dostaniemy razem z Lublinem i wdrożymy je w infrastrukturze miasta w celu rozwiązania tych problemów, które zaznaczone są w programie stosunków dobrośąsiedzkich.

– Cieszę się, że projekt udało się zrealizować, to znaczy, że udało się nam przedstawiać demo-

Minułego tygodnia w Łuckiej miejskiej radzie w ramach międzynarodowego seminarium przedstawili książkę pod nazwą "Systemne рішення Любліна і українських міст у сфері створення сучасного самоврядування".

Праця, спільно написана українськими та польськими експертами, містить приклади системних та інноваційних рішень, впроваджених на Люблінщині, та досвід українських органів самоврядування на прикладі вісьмох міст: Луцька, Львова, Івано-Франківська, Дніпропетровська, Луганська, Рівного, Сум і Тернополя. Також у книзі можна знайти спільно зроблені документи і висновки щодо реалізації стратегічних рішень для подальшого розвитку.

– Ця публікація – спільна праця Любліна та вісьми обласних центрів України, – розповіла Анна Ястшембська, редактор публікації. – Мета книги полягає в тому, щоб продемонструвати найкращі

передові рішення, які застосовуються у Люблінському самоврядуванні та самоврядуванні українських міст. Це має стати показником для тих міст, які не брали участі у цьому проекті.

На замовлення Анни Ястшембської, давня експертів, які створювали цю публікацію, було проаналізувати можливості розвитку міста у трьох сферах: стратегії розвитку міста, стратегії маркетингу міста і стратегії задоволення клієнта. – Кілька років тому ми мали більше можливостей для отримання зовнішніх коштів на розвиток власних трьох сфер. Також черпали досвід від наших західних партнерів. Сьогодні ми можемо ним поділитися з Луцьком, – додала пані Анна.

Під час прес-конференції, що була організована у рамках семінару на тему "Міста, що розвиваються, – використання польського та українського досвіду у сфері створення сучасного самоврядування", заступник Луцького міського голови Василь Байцим розповів, що проект із Луцька,

написаний працівниками міської ради, у рамках програми добросусідства "Україна-Польща-Білорусь" здобув перемогу і невдовзі для своєї реалізації отримає фінансування з Європейського Союзу.

– Ці кошти ми використаємо для створення сучасної системи самоврядування, щоб Луцьк став ближчим до Європи, – сказав Василь Байцим. – Було б добре реалізувати у рамках програми добросусідства більше проектів, щоб максимально залучити кошти для вирішення проблем, які є в місті.

– Я радий, що проект реалізувався, адже це значить, що ми є важливим членом процесу представлення демократії на Сході. Також пишаємося тим, що вісім українських обласних центрів погодилися взяти участь у спільній роботі, – сказав Кшиштоф Лонтка. Ще доповідь із Любліна зауважив, що Луцьк, на фоні інших міст, виглядає дуже позитивно, бо протягом п'яти років запроваджує систему управління якістю. До того ж саме наше місто, на думку закордонного гостя, має добрі кадри, які спеціалізуються у проектній роботі.

– Європейський Союз підтримує розвиток міст, що є столицями регіонів, – зазначив директор департаменту розвитку Адміністрації міста Любліна. – Я сподіваюся, що свій перший символічний мільйон євро Луцьк отримає в партнерстві з Люблінem.

Василь Байцим пообіцяв, що саме так і буде: – Перші інвестиції ми зробимо з Люблінem і вкладемо їх в інфраструктуру міста для вирішення тих проблем, які прописані у програмі добросусідства.

Василь Байцим пообіцяв, що саме так і буде: – Перші інвестиції ми зробимо з Люблінem і вкладемо їх в інфраструктуру міста для вирішення тих проблем, які прописані у програмі добросусідства.

Василь Байцим пообіцяв, що саме так і буде: – Перші інвестиції ми зробимо з Люблінem і вкладемо їх в інфраструктуру міста для вирішення тих проблем, які прописані у програмі добросусідства.

Василь Байцим пообіцяв, що саме так і буде: – Перші інвестиції ми зробимо з Люблінem і вкладемо їх в інфраструктуру міста для вирішення тих проблем, які прописані у програмі добросусідства.

Миколі Коцу – 80!

Днями відзначив 80-річний ювілей великий патріот України, дисидент, видавець, історик і культурний діяч Микола Коц. Для нас він є символом нескореності, відкритості, сильного духу і боротьби за власні права. Команда «Волинського монітора» приєднується до численних привітань гідного ювіляра і щиро бажає йому міцного здоров'я і подальшого творчого неспокою.

Дрога Justyno

W dniu Twoich Urodzin – w dniu tak pięknym i wspnianiałym zyczymy Tobie sercem całym zdrowia, szczęścia, pomyślności, sto lat życia i radości.

Redakcja „Monitora Wołyńskiego”

3 нагоди ювілею 10-річчя

Волинську релігійну громаду Прогресивного іудаїзму та РОБФ „Хесед Ошер” просимо прийняти наші сердечні побажання миру та процвітання

Правління ТПК на Волині ім.Еви Феліської

Wielce Szanownej Jubilatce

Pani Switłanie Zinczuk

z okazji Jubileuszu 55-lecia Urodzin składamy życzenia zdrowia, pomyślności w życiu osobistym i zawodowym oraz pogody ducha na co dzień.

Zarząd SKP im. Ewy Felińskiej na Wołyniu

Dofinansowano ze środków Senatu RP dzięki pomocy Fundacji „Potoc Polakom na Wschodzie” Дофінансовано на кошти Сенату РР при допомозі Фондації «Допомога Полякам на Сході»